

[Steffensen]

og indhold ikke er undergivet nogen regulering.

Besvarelse (31/8 83):

Industriministeren (Stetter):

Ved besvarelsen af det stillede spørgsmål må det efter min opfattelse tages i betragtning, at såvel markedsføringsloven af 1974 som de tidligere gældende konkurrencelove tilbage til konkurrenceloven af 1912 i alt væsentligt kun har reguleret handlinger i erhvervsvirksomhed.

Den gældende markedsføringslov har således sin baggrund i en retsudvikling, der strækker sig over en længere årrække – en retsudvikling, der er bygget på hensynet til erhvervsdrivendes indbyrdes forhold og i de senere år tillige på hensynet til forbrugersinteresser og almindelige samfundsinteresser. Den gældende markedsføringslov og praksis i medfør heraf afspejler således en afbalancering af de nævnte interesser over for hinanden.

Det vil være et brud på denne retsudvikling, bygget på de nævnte interesser, at udvide lovens område til også at omfatte fagforeningers virksomhed, ligesom en sådan ændring efter min opfattelse vil være uheldig.

Jeg lægger herved vægt på, at den virksomhed, fagforeninger udøver, næppe generelt vil kunne bedømmes efter samme synspunkter som handlinger i erhvervsvirksomhed, og at forbrugerombudsmanden derfor vil komme til at varetage opgaver, som på væsentlige punkter adskiller sig fra dennes øvrige arbejdsopgaver.

Fagforeningers forhold til arbejdstagerne og foreningernes indbyrdes forhold er efter min opfattelse af en anden karakter end forholdet mellem erhvervsdrivende og forbrugere og erhvervsdrivende indbyrdes, ligesom der formentlig gælder forskellige traditioner og opfattelser inden for henholdsvis fagforenings- og erhvervskredse med hensyn til, hvad der er acceptable metoder.

Hertil kommer, at en udvidelse af markedsføringsloven som anført i sagens natur næppe vil kunne begrænses til fagforeninger, men også måtte omfatte andre ikke-erhvervsdrivende foreninger og organisationer, som »markedsfører« sig selv, hvad enten deres formål er af faglig, ideel eller anden karakter.

Jeg finder det således ikke rimeligt at udvide markedsføringsloven til også at omfatte fagforeninger.

Spm. nr. S 1591

Til *ministeren for offentlige arbejder* (24/8 83) af:

Kjeld Olesen (S):

»Vil ministeren fremme anlæg af en cykel-/gangsti mellem Hals og Hou i Nordjyllands amtskommune?«

Begrundelse

Siden 1976 har der lokalt været rejst krav om en sådan sti begrundet i den farlige blanding, der ikke mindst i turistsæsonen finder sted mellem såkaldte »hårde« og »bløde« trafikanter. Dengang strandede planerne af økonomiske grunde, bl.a. fordi vejdirektoratet ønskede en eventuel sti anlagt delvis på sommerhusgrunde, hvilket betød udgifter til ekspropriation. Fra lokal side betvivles det, at dette er nødvendigt.

I denne sommer er der sket 2 dødsfald, og 1 er blevet kvæstet på strækningen. Sagen kan ikke længere skubbes ud, og jeg håber, at ministeren vil se positivt på det, der lokalt nu er blevet til et forståeligt folkekrav.

Besvarelse (2/9 83):

Ministeren for offentlige arbejder (Arne Melchior):

Der findes en dobbeltrettet sti langs hovedlandevej 464 (Sæby-Hals) på en 2,5 km lang strækning fra Hals til Bisnapvej. På den 7,7 km lange strækning fra Bisnapvej til Hou er vejen udbygget i en god standard med 7,0 m kørebane og 2 × 2,0 m rabatter. På denne del af hovedlandevejen er der hverken cykel- eller gangstier, og det er altså her, beboerne ønsker etableret sti.

I prioriteringsundersøgelsen, foretaget i 1981, for anlæg af stier i 1982 og 1983 indgik 2 projekter for den aktuelle strækning, dels fra Bisnapvej til sidevejen Lagunen, dels fra Lagunen til Hou by. Begge projekter er dobbeltrettede stianlæg i vejens østside. Det vil af færdssikkerhedsmæssige grunde være bedst at fortsætte den eksisterende sti med placering i østsiden af vejen, og det kan ikke undgås, at der skal eksproprieres. Vejen er